Lietas arhīva Nr. 1A-0063-18/2
ECLI:LV:RPPT:2018:0626.1A68006318.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā,
2018.gada 26.jūnijā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas tiesnese Gunta Sokolova, rakstveida procesā izskatot /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2018.gada 30.janvāra lēmumu Nr.375,

konstatēja:

2018.gada 28.janvārī plkst.06:05 Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors Andrejs Zdanovskis sastādīja /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC328974 par to, ka 2018.gada 28.janvārī plkst.05.39 /pers. A/, Rīgā, vadīja transportlīdzekli Audi A4 Avant, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pa Krasta ielu no Salu tilta puses Ogres ielas virzienā, atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē ar minimālo alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 0,9016 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs. Mērījumi veikti ar mērierīci "AlcoQuant 6020" Nr.A113090.

Norādīts, ka ir pārkāpts Ceļu satiksmes likuma (tālāk tekstā arī- CSL) 28.panta pirmās daļas 1.punkts.

Konstatēts, ka ir izdarīts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā arī- LAPK) 149.[15] panta otrajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums.

2018.gada 30.janvārī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Meklēšanas nodaļas galvenā inspektore S.Liepa pieņēma lēmumu par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības par CSL 28.panta pirmās daļas 1.punkta a)apakšpunkta prasību neievērošanu, kvalificējot /pers. A/ darbības pēc LAPK 149.15panta otrās daļas, piemērojot naudas sodu 450 *euro*, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 12 mēnešiem.

2018.gada 09.februārī /pers. A/ pārsūdzēja administratīvā pārkāpuma protokolu par viņa saukšanu pie administratīvās atbildības.

Sūdzībā norādīts, ka /pers. A/ pārkāpuma dienā alkoholiskos dzērienus nav lietojis, līdz ar to nebija pamata baidīties vai atteikties no alkohola koncentrācijas pārbaudes. Policijas darbinieks, kurš veica mērījumu mērierīcei "uzgali" bija uzlicis ārpus viņa redzes loka. Brīdī, kad iesniedzējs saprata, ka mērierīce uzrāda alkohola koncentrāciju viņa izelpā, tika paskaidrots, ka tiem nepiekrīt un lūdza viņu nogādāt Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrā asins analīzes veikšanai. Uz ko policijas darbinieks paskaidroja, ka tas nav nepieciešams, lai pats brauc uz minēto iestādi. Sūdzībā iesniedzējs norāda, ka policijas darbinieki bez saprotama iemesla viņu aizturēja līdz plkst.06.48. Pēc tam viņš ar sabiedrisko transportu brauca uz minēto iestādi, kur viņam paskaidroja, ka nepieciešams dokuments no policijas, ja tāda nav, iesniedzējam par analīžu rezultātiem jāmaksā "skaidrā" naudā. Viņš gāja uz tuvāko bankomātu un, kad atgriezās iestādē, viņam tika paskaidrots, ka no policijas darbinieku veiktās pārbaudes pagājušas vairāk kā divas stundas. Sūdzībā iesniedzējs atsaucas uz Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra noteikumu Nr.15. 4.un 8.punktu. Norāda, ka administratīvās lietas materiālos atrodas transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols, kurā atreferēti viņa veiktie izelpas mērījumu rezultāti. Minētā dokumenta apakšā norādītais rokraksts, kurā uzrakstīts iesniedzēja vārds, uzvārds ir kļūdains, un nav iesniedzēja rokraksta, kā arī viņa paraksta. Tas rada šaubas par konkrētā dokumenta autentiskumu un policijas darbinieka, kurš to sastādīja, godprātību. Iesniedzējs pieļauj, ka veikta dokumentu viltošana. Līdz ar to policijas rīcībā konstatējami vairāki pārkāpumi, proti, protokolā nav veikts ieraksts, ka iesniedzējs nepiekrīt pārbaudes rezultātiem, persona nav nogādāta medicīnas iestādē asins analīžu veikšanai, nav ievēroti sūdzībā minēto noteikumu 14.punktā noteiktais, netika pamatota iesniedzēja aizturēšana, kā rezultātā divu stundu laikā viņš patstāvīgi nevarēja nokļūt attiecīgajā iestādē un ir pamatotas aizdomas par dokumenta viltošanu. Lai pārbaudītu iespējamo dokumenta viltošanas faktu, nepieciešams veikt iesniedzēja paraksta rokraksta ekspertīzi. Atbilstoši LAPK 265.pantam ekspertu uzaicina institūcija, kuras lietvedībā ir administratīvā pārkāpuma lieta. Norāda, ka kritiski vērtējams arī policijas darbinieka ziņojums un tā atbilstība faktiskajiem lietas apstākļiem, jo iesniedzējs nav piekritis mēraparāta rādījumiem, kā arī nav teicis, ka pirms braukšanas lietoja alkoholu. Konkrētās administratīvās lietas ietvaros minētie fakti kopumā un savstarpējā sakarībā rada objektīvu pamatu apšaubīt administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas objektivitāti kopumā un tajā fiksēto faktu atbilstību lietas faktiskajiem apstākļiem. Uzskata, ka konkrētajā lietā konstatējams, ka lietā esošie pierādījumi iegūti, pārkāpjot likumā noteikto kārtību, turklāt policijas rīcības rezultātā iesniedzējam tika liegta iespēja patstāvīgi iegūt pierādījumus savai nevainībai. Lūdz nozīmēt rokraksta ekspertīzi augstāk minētajā dokumentā, uzdodot jautājumu, vai tas ir viņa rokraksts un paraksts, pievienot lietas materiāliem audioierakstu, atcelt lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC328974 un izbeigt lietvedību minētajā lietā.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2018.gada 07.marta lēmumu Nr.375 /pers. A/ sūdzība noraidīta.

Lēmumā norādīts, ka policijas darbinieks M.Svikša ziņojumā norādīja, ka 2018.gada 28.janvārī pildīja dienesta pienākumus, kad tika saņemts ziņojums no operatīvā vadības biroja (turpmāk- OVB), ka no Mārupes puses Krasta masīva virzienā brauc pelēkas krāsas transportlīdzeklis Audi A4 Avant, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/. Minētais transportlīdzeklis, ko vadīja /pers. A/, tika apturēts pretī namam Krasta ielā Nr.56. /pers. A/ paskaidroja, ka pirms braukšanas lietoja trīs glāzes alkoholiskos dzērienus. Vadītājam tika veikta alkohola pārbaude ar protokolā norādīto mērierīci, kura uzrādīja minimālo alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 0,9016 promiles. Līdz ar to sastādīts transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols Nr.NB360940, kurā norādītajiem alkohola rezultātu mērījumiem /pers. A/ piekrita un tos parakstīja, kā arī parakstīja sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC328974. Policijas darbinieks ziņojumā norāda, ka minētā persona no apturēšanas brīža atradās policijas darbinieka redzes lokā un nelietoja nekādus dzērienus. Tiesības un pienākumi tika izskaidroti.

Policijas darbinieks A.Zdanovskis, kurš darba pienākumus veica kopā ar M.Svikšu, ziņojumā norādīja, ka no OVB tika saņemta informācija, ka transportlīdzekļa Audi, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, vadītājs atrodas alkoholisko dzērienu ietekmē. Minētais transportlīdzeklis tika apturēts, vadītājam lūgts uzrādīt attiecīgos dokumentus un paskaidrots apturēšanas. Ar iesniedzēja piekrišanu uz vietas viņam tika veikta alkohola pārbaude. /pers. A/ klātbūtnē no iepakojuma tika izņemts iepakots vienreizējs alkometra uzgalis, kurš tika pievienots mērierīcei un tika veikts mērījums.

Brīdī, kad mērierīce uzrādīja 1,04 promiles, vadītājam tika lūgts izslēgt transportlīdzekļa motoru un doties uz policijas transportlīdzekli, lai pēc 15 minūtēm veiktu atkārtotu mērījumu. Pēc atkārtotā mērījuma veikšanas alkometrs uzrādīja 0,9016 promiles. Līdz ar to tika sastādīts transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols, ar kuru /pers. A/ iepazinās un, piekrītot veiktās pārbaudes rezultātiem, par to parakstījās sastādītajā protokolā. Policijas darbinieks skaidro, ka pirms otrā mērījuma veikšanas mērierīcei tika uzlikts jauns vienreizējs uzgalis, tas tika izņemts no iepakojuma un vadītāja klātbūtnē pievienots attiecīgai mērierīcei. /pers. A/ mērījuma rezultātiem neiebilda, rakstiskus paskaidrojumus atteicās sniegt. Tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC328974, ar kuru /pers. A/ iepazinās un parakstīja, neizsakot iebildumus. Pēc dokumentu noformēšanas, atvadoties /pers. A/ interesējās, vai viņš var nodot arī asins analīzes. Uz ko viņam tika paskaidrots, ka to var darīt Rīgā, Tvaika ielā Nr.2.

Iestāde, iepazīstoties ar videoierakstu, konstatēja, ka tas uzņemts 2018.gada 28.janvārī diennakts tumšajā laikā Rīgā, Krasta ielā. Minētā vieta ir labi izgaismota ar gaismas laternām. Policijas transportlīdzeklis apstājies brauktuves labajā malā un tam ieslēgti zilie gaismas signāli. Pirms tā apstājies gaišas krāsas transportlīdzeklis. Policijas darbinieks pieiet pie minētā transportlīdzekļa vadītāja un redzams, ka notiek dialogs. Plkst.05.39.22 policijas transportlīdzeklim garām brauc gaišas krāsas transportlīdzeklis. Aiz minētā transportlīdzekļa nebrauc cits transportlīdzeklis. Policijas transportlīdzeklis nekavējoties uzsāk braukšanas kustību un tiek ieslēgti skaņas signāli. Tas tuvojas transportlīdzeklim Audi A4 Avant, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/. Minētais transportlīdzeklis apstājas brauktuves kreisajā pusē.

Izvērtējusi lietas materiālus, iestāde nonāk pie secinājuma, ka iesniedzēja darbības administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts LAPK 149.^{15}panta otrajā daļā, lietā atzīstamas par pierādītām, pamatojoties uz turpmāk izklāstītajiem argumentiem un pierādījumiem.

Tiesu praksē atzīts, ka administratīvā pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā kompetenta amatpersona rakstveidā fiksē kādas personas prettiesiskas darbības, par kurām paredzēta administratīvā atbildība. Šis dokuments kā sākotnējā apsūdzība ir pamats turpmākai lietvedībai administratīvā pārkāpuma lietā. Lēmums administratīvo pārkāpumu lietā pieņemams pēc tiem faktiem, kas norādīti protokolā (skat. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta lēmumu lietā Nr.SKA-157/2007).

Iesniedzējs nenoliedz, ka 2018.gada 28.janvārī plkst.05.39, Rīgā brauca ar transportlīdzekli Audi A4 Avant, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pa Krasta ielu no Salu tilta puses Ogres ielas virzienā.

Sūdzībā iesniedzējs norāda, ka pārkāpuma dienā alkoholiskos dzērienus nav lietojis. Kad saprata, ka mērierīce uzrāda neatļautu alkohola koncentrāciju viņa izelpā, paskaidroja, ka nepiekrīt veiktajiem mērījuma rezultātiem un lūdza viņu nogādāt medicīnas iestādē. Norāda, ka policijas darbinieki viņu aizturēja bez saprotama iemesla līdz plkst.06.48. Līdz ar to, kamēr nonāca medicīnas iestādē, jau bija pagājušas vairāk kā divas stundas. Uzskata, ka policijas darbinieki nav ievērojuši 2005.gada 11.janvāra Ministru kabineta noteikumu Nr.15, 4., 8. un 14.punktu. Turklāt transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokola apakšējā daļā nav viņa rokraksts un tālāk esošais paraksts nav viņa paraksts.

Iestāde ņem vērā praksē izteiktās atziņas, proti, to, ka publiskajās tiesībās darbojas publiskās ticamības princips, un policijas amatpersonu sastādītiem dokumentiem, arī administratīvo pārkāpumu protokoliem *a priori* ir pubilskā ticamība, un tos iespējams apšaubīt, iesniedzot pierādījumus, kas to apstiprina. Administratīvā pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā fiksētas ziņas par izdarīto pārkāpumu un kuram ir pierādījumi lietā. Tas vērtējams kopsakarā ar citiem pierādījumiem lietā (Zemgales apgabaltiesas 2013.gada 03.jūnija spriedums lietā Nr.116008413, 106AA-0119/13-14).

Iestādei nav pamata apšaubīt policijas darbinieku lietas materiālos nostiprināto apstākļu izklāstu un nav iespējams saskatīt saprātīgu pamatojumu un izskaidrojumu tam, kāpēc lai policijas darbinieki falsificētu lietas materiālus pret /pers. A/ un tādējādi sniegtu nepatiesas ziņas par lietas faktiskajiem apstākļiem.

Iestāde uzskata, ka nav pamata neticēt policijas darbinieku apgalvojumiem, jo viņi nav tieši ieinteresēti šīs lietas iznākumā. Savukārt iesniedzējs ir ieinteresēts noliegt pārkāpumu izdarīšanu, lai nesaņemtu sodu.

No lietas materiāliem redzams, ka transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu Nr.NB360940, un tam pievienotās izdrukas /pers. A/ ir parakstījis, tādējādi apliecinot, ka piekrīt veiktās pārbaudes rezultātiem. No sākotnējiem lietas materiāliem netiek konstatēts, ka iesniedzējs iebilda par alkohola pārbaudi uz vietas un tās mērījuma rezultātiem, kā rezultātā policijas darbiniekiem lūdza viņu nogādāt medicīnas iestādē. Tikai pēc visas konkrētās administratīvās lietas dokumentu noformēšanas persona atvadīšanās laikā policijas darbiniekiem jautāja, vai var nodot asins analīzes, uz ko saņēma apstiprinošu informāciju ar norādi kur to var izdarīt. Tas, ka persona pēc savas iniciatīvas laikus neieradās attiecīgajā medicīnas iestādē nekādā mērā nenorāda, ka administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC328974 sastādīts nepamatoti. Vērtējot administratīvā pārkāpuma protokolā un ziņojumos norādīto, iestāde konstatē, ka fakti ir izklāstīti loģiski, secīgi, detalizēti, bez pretrunām, fakti papildina viens otru, taču sūdzības iesniedzējs nav konsekvents savu apstākļu interpretācijā. Policijas darbiniekiem nav pienākuma vadītāju informēt par iespēju atteikties veikt pārbaudi uz vietas un tādējādi tikt nogādātam medicīnas iestādē uz medicīnas pārbaudi.

CSL 28.panta pirmās daļas 1.punkts nosaka, ka aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja transportlīdzekļa vadītājam, kuram mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs ir lielāks par diviem gadiem, alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles.

Iestādes ieskatā, zinot par kādu pārkāpumu iesniedzējs ir saukts pie administratīvās atbildības, ja viņš nepiekrita pārkāpumam, aizstāvot savu viedokli, loģiski būtu bijis norādīt savus paskaidrojumus un argumentus par konkrēto pārkāpumu protokolā, vai atsevišķā rakstveida paskaidrojumā. Ja persona būtu pilnīgi pārliecināta par savu nevainīgumu, loģiska un pašsaprotama būtu sevis aizsargāšana, nekavējoties izsakot konkrētus detalizētus iebildumus. Protokolā vai atsevišķā rakstveida paskaidrojumā persona nav sniegusi sākotnēju paskaidrojumu par lietas būtību. Iestāde uzskata, ka jebkurai liecībai, paskaidrojumiem un protokolā ierakstītam personas paskaidrojumam, kas nostiprināts uzreiz pēc notikuma ir lielāka ticamība, nekā liecībai vai paskaidrojumiem, kas tapuši vēlākā laika posmā. Iestādei nav pamata apšaubīt policijas darbinieka konstatēto un pēc tam protokolā norādītos apstākļus, jo tie apstiprinās ar lietas materiāliem. Iesniedzēja vēlāk sniegtie paskaidrojumi par lietas būtību jau uzskatāmi par paskaidrojumiem, kas sniegti attālinātā laika posmā no paša notikuma un atzīstami par mazāk ticamiem, jo /pers. A/ bija laiks tos sagatavot un pasniegt kā faktu, kurš šajā brīdī vairs nav objektīvi pārbaudāms un pierādāms. No lietas materiāliem netiek konstatēts, ka iesniedzējam būtu bijuši šķēršļi, lai uzreiz pēc administratīvā pārkāpuma protokola noformēšanas viņš norādītu uz faktiskajiem apstākļiem, kas pilnībā izslēgtu šaubas par viņa kā transportlīdzekļa vadītāja nevainīgumu. Iestāde uzskata, ka apstākļos, kad persona ir pilnīgi pārliecināta par savu nevainīgumu, loģiska un pašsaprotama būtu sevis aizstāvēšana, nekavējoties izsakot iebildumus un savu viedokli par notikušo, norādot uz būtiskiem faktiem.

Konkrētajā gadījumā iestāde nekonstatē policijas darbinieku iepriekšējo saistību ar /pers. A/ un līdz ar to vēlmi pieņemt viņam nelabvēlīgu lēmumu. Iestādes ieskatā nav pamata apšaubīt policijas darbinieku ziņojumos norādīto lietas apstākļu izklāstu, līdz ar to nav pamata sūtīt lietas materiālus rokraksta ekspertīzes veikšanai. Iestādei nav šaubu, ka administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC328794, transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu Nr.NB360940 un tam pievienotās divas alkometra "Alco Quant 6020" Nr.A113090 mērījumu izdrukas parakstīja /pers. A/. Turklāt sūdzībā norādītais apstāklis par rokraksta ekspertīzes nepieciešamību tiek norādīts tikai pēc iesniedzējam nelabvēlīga lēmuma pieņemšanas.

Iestāde no konkrētās lietas materiāliem nekonstatē apstākli, ka 2018.gada 28.janvārī policijas darbinieki nepamatoti iesniedzēju aizturēja līdz plkst.06.48. No lietas materiāliem konstatējams, ka iesniedzēja transportlīdzeklis tika apturēts plkst.05.39, pirmais mērījums veikts plkst.05.42, otrais mērījums veikts 05.57, administratīvā pārkāpuma protokolu sākts sastādīt plkst.06.05, savukārt izņemtā transportlīdzekļa pieņemšanas nodošanas aktu Nr.121366 sākts sastādīt plkst.06.40. Iestāde paskaidro, ka amatpersonai, konstatējot protokolā norādīto pārkāpumu, ir virkne darbības, kas jāveic likumā noteiktā kārtībā, kurās nepārprotami nepieciešama sūdzības iesniedzēja klātbūtne. Līdz ar to iesniedzēja subjektīvais viedoklis ir nepamatots.

Iestāde konstatē šādus pierādīšanas līdzekļus: administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC328974; 2)transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols Nr.NB360940, kuram pievienotas divas alkometra "Alco Quant 6020" Nr.A113090 mērījumu izdrukas. Pirmajā izdrukā Nr.1716 konstatējams, ka pārbaude veikta 2018.gada 28.janvārī plkst.05.42, mēraparāta nolasījums ir 1,04 promiles. Otrajā izdrukā Nr.1717 konstatēts, pārbaude veikta 2018.gada 28.janvārī plkst.05.57, mēraparāta nolasījums ir 0,98 promiles. Turklāt abās izdrukās ir norādīts alkometra verificēšanas derīguma termiņš, proti, tas verificēts līdz 2018.gada 13.maijam; 3)transportlīdzekļa izņemšanas protokols; 4)izņemtā transportlīdzekļa pieņemšanas un nodošanas akts Nr.121366; 5)lēmums par administratīvā pārkāpuma lietā izņemtās mantas nodošanu glabāšanā; 5)informācija par turpmāko rīcību ar administratīvā pārkāpuma lietā izņemto transportlīdzekli; 6)policijas darbinieku M.Svikšas un A.Zdanovska ziņojumi; 7)/pers. A/ sūdzība; 8)alkometra "AlcoQuant6020" Nr.A113090 atkārtotās verificēšanas sertifikāts Nr.A-9909V17; 9)apstiprinājums tam, ka policijas darbinieks ir nokārtojis ieskaiti par mērierīces "AlcoQuant 6020" lietošanu; 10)videoieraksts.

LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Policijas darbinieku primārais uzdevums ir konstatēt pārkāpumus, tādējādi novēršot ceļu satiksmes negadījumu iespējamību. Līdz ar to no CSN un LAPK tiesību normām secināms, ka persona sodāma par pieļauto pārkāpumu.

Saskaņā ar LAPK 32.panta otrajā daļā noteikto, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Iestāde uzskata, ka amatpersona pamatoti piemērojusi /pers. A/ naudas sodu 450 *euro*, kas ir pietuvināts minimālajam naudas sodam, kāds paredzēts LAPK 149.15panta otrajā daļā, t.i., no 430 *euro* līdz 640 *euro*. Tāpat iesniedzējam pamatoti ir atņemtas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 12 mēnešiem, jo atbilstoši LAPK 149.15panta otrajai daļai likumdevējs iestādei nav piešķīris rīcības brīvību lemt par to, vai personai, kura transportlīdzekli vadījusi alkohola reibumā, ir atņemamas vadīšanas tiesības. Likumdevējs, izvērtējot šā pārkāpuma būtiskumu un par to piemērojamā soda samērīgumu un lietderību, noteicis, ka gadījumā, ja persona transportlīdzekli ir vadījusi alkohola reibumā, kad alkohola koncentrācija asinīs vai izelpotajā gaisā ir 0,5 – 1,0 promile, transportlīdzekļa vadīšanas tiesības personai ir atņemamas uz likumdevēja noteikto termiņu – 12 mēnešiem. Līdz ar to izskatāmajā gadījumā iesniedzējam ir uzlikts minētā LAPK panta sankcijā paredzētais sods.

Iestādes ieskatā tas apstāklis, ka iesniedzējs subjektīvi pauž citu viedokli un uzskata, ka lēmums administratīvā pārkāpuma lietā atceļams, nenorāda, ka iestādes viedoklis ir nepareizs. Personas tiesības uz lēmuma saņemšanu pēc būtības nav jāsaprot tā, ka personai sniegtais lēmums būs atbilstošs tās priekšstatam, kāds lēmums ir jāsniedz. Proti, apstāklis, ka iestādes lēmuma saturs nav atbilstošs personas gribai, pats par sevi nenozīmē, ka tās rīcība ir prettiesiska un lēmums pieņemts nepamatoti.

/pers. A/ iesniedza tiesā sūdzību par 2018.gada 07.marta lēmumu Nr.375.

Sūdzībā /pers.A/norādīja, ka iestāde nav vērtējusi faktu, ka viņam netika izskaidrotas tiesības apstrīdēt alkometra mērījumus un pieprasīt medicīnisko pārbaudi un kādā kārtībā tas izdarāms.

Aplūkojot transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu saskaņā ar 2005.gada 11.janvāra Ministru kabineta noteikumos Nr.15 "Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" (turpmāk - noteikumi Nr.15) noteikto formu, viņš secina, ka šī forma rada maldinošu iespaidu par personas tiesībām nepiekrist alkometra mērījumiem un kārtību, kādā veidā nepiekrist alkometra rezultātiem. Vadītāja gribas izteikumu fiksē transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā un arī vienīgais veids, kā nepiekrist rezultātiem, ir vispār neparakstīt protokolu, par ko protokolā nekas nav rakstīts. Protokola veidlapā ir jau tipogrāfiski iedrukāta frāze "Es (...) piekrītu veiktās pārbaudes rezultātiem", nav atstāta iespēja pašam vadītājam atzīmēt, kuru variantu viņš izvēlas - piekrist vai nepiekrist. Noteikumu Nr.15 4.punktā noteikts: "Ja transportlīdzekļa vadītāja pārbaudi alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā nav iespējams veikt vai ja transportlīdzekļa vadītājs nepiekrīt pārbaudes veikšanai vai tās rezultātiem, darbinieks izdara attiecīgu ierakstu šo noteikumu 8.punktā minētajā protokolā un attiecīgo personu divu stundu laikā nogādā tuvākajā šo noteikumu 1.pielikumā minētajā ārstniecības iestādē medicīniskās pārbaudes veikšanai." Policijas darbinieki viņam šīs tiesības neizskaidroja. Administratīvā pārkāpuma protokolā persona parakstās vietā, kur policijas darbinieki ievelk ķeksīti (uz protokola ir skaidri redzami ķeksīši pie abiem parakstiem), kaut LAPK 260.pantā paredzētās tiesības nekad netiek izskaidrotas. Tomēr šajā pantā, kas ir arī izdrukāts otrajā pusē personai izsniedzamajā dzeltenajā pārkāpuma protokola eksemplārā, nekas nav minēts par noteikumu Nr.15 4.punktu, nemaz nerunājot par tulkojumu personai saprotamā valodā. Tādējādi /pers.A./neinformēja par viņa tiesībām nepiekrist alkometra rezultātiem, neizskaidroja, kādā veidā viņš šīs tiesības var realizēt un kādas sekas iestājas, ja viņš paraksta transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu.

Iestāde vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā balsta uz policijas darbinieku ziņojumiem, kuri nav izmantojami administratīvā pārkāpuma fakta konstatēšanai. Iestāde savā lēmumā norāda, ka /pers. A/ vaina pierādīta ar administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC328974 un transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu Nr.NB360940. Ņemot par pamatu iepriekš minētos pierādījumus, atzīst par ticamiem policijas darbinieku ziņojumā sniegtos lietas faktiskos apstākļus. Šim apgalvojumam sūdzības iesniedzējs pilnībā nevar piekrist.

Norāda, ka ziņojumus sastādījušas tās pašas personas, kuras izvirza apsūdzību pārkāpuma izdarīšanā. Līdz ar to šādas personas ir personīgi ieinteresētas sniegt vienpusēju, savai apsūdzībai labvēlīgu notikumu aprakstu, kas neveicina objektivitāti.

Norāda, ka tas, ka minētie policijas darbinieki rīkojas prettiesiski, apliecina policijas darbinieka A.Zdanovska sastādītais dienesta ziņojums. Policijas darbinieks ziņojumu administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PC328974 sastādīšanas brīdī nebija sagatavojis. Kā arī protokolā nav norādīts pie pievienotajiem dokumentiem dienesta ziņojums, bet vēlāk lietas materiālos tiek konstatēts, ka ir sagatavots dienesta ziņojums. Šis ziņojums atkal ir sastādīts pēc administratīvā pārkāpuma protokola, līdz ar to policijas darbiniekiem bija pienācīgs laiks, lai izdomātu un sagatavotu ziņojuma saturu un iespējams laikā, kad viņš iesniedza sūdzību.

Lietā nevajag pārliecinoši pierādīt, bet pietiek, ka pastāv sapratīgas šaubas par administratīvā pārkāpuma fakta esamību, kas šajā gadījumā arī pastāv. Tagad pastāvot pilnīgi citiem procesuālajiem principiem, proti, nepastāvot objektīvās izmeklēšanas principam, bet gan sacīkstes principam un nevainīguma principam, iestādei saskaņā ar LAPK 243.panta otro daļu ir uzlikts pierādīšanas pienākums gluži kā kriminālprocesā. Iestādei ir pienākums ar objektīviem pierādīšanas līdzekļiem pierādīt personas vainu administratīvā pārkāpuma gadījumā. Šāds pienākumu nevar veikt pasīvi, balstoties uz ziņojumiem, kas nav uzskatāmi par pierādīšanas līdzekļiem un pamatojoties uz iepriekš minēto policijas darbinieku prettiesisko praksi.

Iestāde savā lēmumā nevērtē objektīvu pierādījumu nepieciešamību. Norāda, ka iestādei būtu jākonstatē, ka policijas darbinieki dienesta ziņojumos nenorāda iemeslus, kādēļ netika veikts videoieraksts konkrētajā gadījumā. Nav nekādi attaisnojumi, ka administratīvā pārkāpuma lietai nav pievienots videomateriāls.

Iestāde nav vērtējusi /pers. A/ paskaidrojumus par norādītajiem argumentiem un pārkāpusi LAPK 244.panta prasības, proti, pierādījumus nav vērtējusi, pamatojoties uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem, pēc likuma un tiesiskās apziņas. Norāda, ka iestāde sava lēmuma motīvu daļā nevienā vietā nav devusi nekādu objektīvu novērtējumu uz 2018.gada 08.februāra paskaidrojumos un sūdzībā norādītajiem argumentiem, kas norāda uz apsūdzības nepamatotību.

Norāda, ka policijas darbinieki draudēja viņam ar sekām, ja tas neparaksta protokolu. Policijas darbinieki piespieda parakstīt protokolu sakot, lai paraksta, savādāk būs sliktāk. Norāda, ka melīgs ir policijas darbinieku ziņojums, kurā ir rakstīts, ka viņš nebija pieprasījis nogādāt viņu uz analīzēm.

Policijas darbinieki, uz viņa izteikto vēlmi noraidīja to un sacīja, ja viņam vajag, lai viņš brauc uz analīzēm. Viņš pats atbrauca uz slimnīcu un gribēja nodot asins analīzes. Slimnīcā viņam pateica, ka maksāt var tikai ar skaidru naudu. Viņš aizgāja līdz bankomātam un izņēma naudu. Atnākot atpakaļ uz slimnīcu, viņš sastapa jau citu ārstu, kurš bija diezgan rupjš, un pateica, ka viņš esot nokavējis likumā paredzētās divas stundas un ka viņš asinis jau nodot nevar. Tādā veidā viņam tika liegta iespēja iegūt pierādījumus par savu nevainību.

Norāda, ka iestāde savā lēmumā nevienā vietā objektīvi neizvērtē argumentu par to, ka viņš neatzīst savu rokrakstu uz protokola. Viņš ir pārliecināts, ka paraksts uz protokola viņam nepieder. Ir nepieciešams nozīmēt rokraksta ekspertīzi un pārbaudīt, kam pieder paraksti uz attiecīgiem dokumentiem lietas materiālos.

Norāda, ka iestāde nav vērtējusi alkometra AlcoQuant 6020 likumā noteiktās izmantošanas prasības un noteikumus.

Aizturēšanas laikā tika izmantots AlcoQuant 6020 (Nr.A113090) alkometrs. Uz alkometra bija apaļa verifikācijas uzlīme. Minētais neatbilst prasībām, jo 2.pielikumā pie Ministru kabineta 2006.gada 05.decembra noteikumiem Nr.981 šī uzlīme ir taisnstūra, apmēram 12x24mm.

Tādejādi alkometrs bija bez noteiktās uzlīmes un saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem Nr. 981 "Noteikumi par mērīšanas līdzekļu atkārtotu verificēšanu, verifieēšanas sertifikāciju, un verificēšanas atzīmēm" uzskatāms par neverificētu. Ir nepieciešams atkārtoti pārbaudīt šī alkometra dokumentāciju un pārliecināties par tā likumisku atbilstību.

Viņam alkometrs tika dots (lai veiktu mērījumus) pāris sekundes pēc alkometra ieslēgšanas. Tā bija būtiska kļūda, kura ietekmēja alkometra rādījumu, jo saskaņā ar noteikumiem Nr.977 no 2005.gada 20.decembra "Prasības mēraparātiem, ar kuriem nosaka alkohola koncentrāciju personas izpūstajā gaisā" 17.1., alkometru uzsilšanas laiks noteikts, ka alkometrs sasniedz gatavību veikt mērījumus 15 minūšu laikā pēc ieslēgšanas.

Alkometrs sasniedz gatavību veikt mērījumu 15 minūšu laikā pēc atrašanas gaidīšanas režīmā - 17.2.punkts.

Minēto noteikumu Nr. 977 pārkāpumu rezultāti noveda pie kļūdaina alkometra mērījuma rezultāta.

Alkometra mērījumi veikti prettiesiski un nav spēkā esoši, jo neatbilst augstāk minētajiem noteikumiem Nr. 977.

Iestāde, izskatot lietu, vadījusies no SIA "KJ Serviss" atkārtotās verificēšanas sertifikāta neapliecinātas kopijas, kas ir bez juridiska spēka, saskaņā ar Dokumentu juridiskā spēka likuma 2.pantu, kas novedis pie prettiesiska sprieduma, pie kam kopija ņemta no SIA "KJ Serviss" kopijas.

Administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts 2018.gada 28.janvārī, norādot, ka alkometra mērīšanā izmantots AlcoQuant ar sērijas Nr.A113090 bez uzlīmes, par kurām protokolā nekas nav norādīts.

Faktiski, iestādes darbinieka rīcībā, veicot pārbaudi, nebija atkārtotās verificēšanas sertifikāta. Kā redzams no SIA "KJ Serviss" atkārtotās verifikācijas sertifikāta kopijas (kas veikta no kopijas) mērīšanas līdzeklim nav noteikta precizitātes klase un tas ir bez SIA "KJ Serviss" vadītāja /pers. J/ paraksta. Tā vietā ir aplīši, kas neatbilst Latvijas Uzņēmuma reģistrā, /pers. J/ parakstam. Lūdz atcelt lēmumu.

2018.gada 01.jūnijā tiesā saņemti iestādes paskaidrojumi, kur norādīts, ka policijas darbinieka M.Svikšas ziņojums lietas materiāliem tika pievienots jau sākotnēji, proti, 2018.gada 28.janvārī pēc pārkāpuma konstatēšanas, līdz ar to pieteicēja sūdzībā norādītie apstākļi ir nepamatoti. Turklāt paša pieteicēja paskaidrojumi par protokolā un lēmumā norādītiem apstākļiem rakstveidā tiek norādīti tikai lēmuma izskatīšanas un pieņemšanas laikā. No lietas materiāliem konstatējams, ka transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu Nr.NB360940, un tam pievienotās izdrukas sūdzības iesniedzējs ir parakstījis, tādējādi apliecinot, ka piekrīt veiktās pārbaudes rezultātiem, līdz ar to nav konstatējams apstāklis, ka minētā persona iebildusi par veiktajiem mērījumiem un protokolā norādītai pārkāpuma būtībai. No sākotnējiem lietas materiāliem netiek konstatēts, ka pieteicējs iebilda par alkohola pārbaudi uz vietas un tās mērījuma rezultātiem, kā rezutātā policijas darbiniekiem lūdza viņu nogādāt medicīnas iestādē. No policijas darbinieka ziņojuma secināms, ka tikai pēc sākotnējo dokumentu noformēšanas persona atvadīšanas laikā policijas darbiniekiem jautāja, vai viņš var nodot asins analīzes, uz ko saņēma informāciju ar norādi, kur to var izdarīt. Minētais nekādā mērā neliecina, ka persona iebildusi un nav piekritusi protokolā norādītajai pārkāpuma būtībai un veiktajiem mērierīces mērījumiem. Iestāde uzskata, ka tas apstāklis, ka persona pēc savas iniciatīvas laikus neieradās attiecīgajā medicīnas iestādē nekādā mērā nenorāda, ka administratīvais pārkāpuma protokols Nr.PC328974 sastādīts nepamatoti.

Nevienā normatīvajā aktā nav norādījumu, kādam kaligrāfiski jābūt un kāds var būt personas identificējošs paraksts. Apstāklis, ka SIA "KJ Serviss" vadītāja /pers. J/ paraksts neatbilst pieteicēja izvirzītam nosacījumam par pieņēmumu, kādam jābūt parakstam, un kāds tas ir norādīts Uzņēmumu reģistrā, nenorāda uz apstākli, ka protokolā norādītai mērierīcei nav atkārtota verificēšanas sertifikāta.

Iestāde secina, ka tiesai iesniegtajā sūdzībā iesniedzējs atsaucas uz vairākiem tiesu spriedumiem, kas neattiecas uz konkrēto lietu. Latvijas tiesību sistēmā nepastāv precedentu tiesības, kas ļautu iestādei vai tiesai piemērot analoģiju līdzīgās lietās. Atsaukšanās uz citu tiesu spriedumiem nevar būt par pamatu sūdzības apmierināšanai, jo katrā lietā individuāli izvērtē konkrētos lietas apstākļus un iesniegtos pierādījumus. Konkrētajā lietā ir konstatēti atšķirīgi lietas faktiskie apstākļi.

Turklāt no sūdzības teksta secināms, ka /pers. A/ nav iepazinies ar iestādes lēmumā norādītajiem apstākļiem un lietā iegūtajiem pierādījumiem, jo nepamatoti atsaucas uz vairākiem tiesas spriedumiem, kā apstākli norādot, ka lietā nav iegūts videoieraksts.

Tiesnese, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus, atzīst, ka sūdzība nav pamatota un tādēļ tā ir noraidāma.

LAPK 289.[13]panta trešā daļa paredz, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesnese pievienojas iestādes 2018.gada 30.janvāra lēmumā Nr.375 norādītajai motivācijai, tāpēc spriedumā neizklāsta izvērstus argumentus, jo tie atkārtotu sprieduma aprakstošajā daļā izklāstīto iestādes motivāciju.

Tiesnese uzskata, ka iestāde ir motivējusi savu lēmumu ar pierādījumu analīzi kopsakarā ar normatīvajiem aktiem, ko tiesnesei nav pamata apšaubīt.

Tiesnese uzskata, ka /pers. A/ pārkāpums ir konstatēts pareizi, pierādīts un administratīvais sods ir piemērots atbilstoši LAPK 149.15 panta otrās daļas sankcijai.

Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra noteikumu Nr. 5 "Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" 3.punkts nosaka, ka transportlīdzekļa vadītāja pārbaudi veic ar viņa mutisku piekrišanu.

Ievērojot to, ka pārbaude uz ceļa ir tikusi veikta, tiesnese secina, ka pirms šīs pārbaudes veikšanas ir saņemta /pers. A/ mutiska piekrišana.

Minēto noteikumu 4.punkts paredz, ja transportlīdzekļa vadītāja pārbaudi alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā nav iespējams veikt vai ja transportlīdzekļa vadītājs nepiekrīt pārbaudes veikšanai vai tās rezultātiem, darbinieks izdara attiecīgu ierakstu šo noteikumu 8.punktā minētajā protokolā un attiecīgo personu divu stundu laikā nogādā tuvākajā šo noteikumu 1.pielikumā minētajā ārstniecības iestādē medicīniskās pārbaudes veikšanai.

Kā redzams no izdrukām, /pers. A/ tās ir parakstījis bez atrunām, līdz ar to tiesnese secina, ka policijas darbi niekam, kurš veica pārbaudi, nebija pamata uzskatīt, ka /pers. A/ nepiekrīt pārbaudes rezultātiem.

Tāpat arī no administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PC328974 konstatējams, ka /pers. A/ ar protokola saturu tika iepazīstināts, pienākumi un tiesības viņam saprotamā valodā tika izskaidroti, ko apliecina viņa paraksts.

Tiesnese konstatē, ka, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, /pers. A/ nav sniedzis paskaidrojumus par pārkāpumu un nav cēlis jebkādus

iebildumus.

Attiecībā uz /pers. A/ apgalvojumu, ka policijas darbinieki neinformēja par viņa tiesībām nepiekrist alkometra rezultātiem, tiesnese norāda, ka noteikumos Nr.15 ir reglamentēta policijas darbinieka rīcība un šajā lietā policijas darbinieks ir izpildījis minēto noteikumu prasības.

Ievērojot situāciju, kas ir bijusi notikuma vietā, policijas darbiniekiem nebija pamata transportīdzekļa vadītāju nogādāt ārstniecības iestādē medicīniskās pārbaudes veikšanai.

Tāpat arī tiesnese konstatē, ka /pers. A/ nav norādījis uz apstākļiem, kas pamatotu viņa apgalvojumu, ka uz protokola nav viņa rokraksta. Sākotnēji viņš šādu argumentu nav izvirzījis. Uz 2018.gada 30.janvāra lēmuma viņš pats uzrakstījis savu argumentu, kāpēc lēmumam nepiekrīt, taču nav norādījis, ka lietā uz dokumentiem nav viņa paraksta.

Kā atzīts tiesu praksē, jebkura persona par jebkuru notikumu patiesu informāciju sniedz uzreiz pēc notikušā, kad nav laika un iespēju sniegt sev labvēlīgāku notikumu interpretāciju. Arī, ja persona nav vainīga nodarījumā, par ko to vaino, tā ir ieinteresēta uzreiz darīt to zināmu amatpersonai, kas veic pārbaudi.

Tiesneses ieskatā argumentus pret protokolu un lēmumu /pers. A/ ir bijusi iespēja izteikt, bet sūdzībā nav dots izskaidrojums tam, kāpēc savus iebildumus viņš nav izteicis uzreiz.

Tiesnese pievienojas lēmumā konstatētajam, ka nav pamata apšaubīt policijas darbinieka lietas materiālos nostiprināto apstākļu izklāstu un nav iespējams saskatīt saprātīgu pamatojumu un izskaidrojumu tam, kāpēc lai policijas darbinieki falsificētu lietas materiālus pret /pers. A/ un tādējādi sniegtu nepatiesas ziņas par lietas faktiskajiem apstākļiem. Tiesnesei nav pamata uzskatīt, ka policijas darbinieki ir ieinteresēti lietas iznākumā, tāpēc nav pamata neticēt policijas darbinieku paskaidrojumiem

Tiesnesei nav pamata apšaubīt administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētās ziņas par faktiem, jo administratīvā pārkāpuma lietā nav konstatēti tādi apstākļi, kas norādītu par administratīvā pārkāpuma protokolā iekļauto ziņu nepatiesumu vai protokola neatbilstību patiesajiem lietas apstākļiem.

Tāpat tiesnese nekonstatē LAPK 289.^{12}panta pirmajā daļā paredzētos iestādes lēmuma obligātos atcelšanas iemeslus.

Atbildot uz argumentu, ka iestāde nav vērtējusi alkometra AIcoQuant 6020 likumā noteiktās izmantošanas prasības un noteikumus, tiesnese norāda, ka sūdzībā iestādei šādi argumenti netika izvirzīti, līdz ar to apstrīdētajā lēmumā nav vērtēta alkometra izmantošana šajā lietā un šāda rīcība pilnībā atbilst LAPK 287.pantam.

Atbildot uz argumentu, ka policijas darbinieka darbības ar alkometru nenotika atbilstoši Ministru kabineta 2005.gada 20.decembra noteikumu Nr.977"

Prasības mēraparātiem, ar kuriem nosaka alkohola koncentrāciju personas izelpotajā gaisā" 17.1.punkta prasībām, tiesnese norāda, ka lietā nav ziņu par to, kad tika ieslēgts alkometrs. Ievērojot to, ka lietā ir pievienots pierādījums, ka policijas darbinieks ir apmācīts darbam ar alkometru un lietā nav iegūtas ziņas par pretējo, tiesnese atzīst, ka nav noticis minēto noteikumu pārkāpums.

Atbildot uz argumentu, ka lietā neatrodas atkārtotā verificēšanas sertifikāta pareizi apliecināta kopija, tiesnese norāda, ka minētais dokuments var pierādīt tikai to, ka alkometrs bija verificēts. Tā kā lietā nav dokumentu par to, ka verifikācijas sertifikāts nav derīgs vai nav izsniegts, kā arī ne pie protokola sastādīšanas, ne pie lēmuma pieņemšanas, ne iesniedzot iestādē sūdzību par lēmumu, šāds arguments nav izvirzīts, kā rezultātā papildus informācija par sertifikātu nav prasīta, tiesnesei nav pamata apšaubīt alkometra verifikācijas faktu. Tā kā šāds arguments izvirzīts tikai sūdzībā tiesai, tiesnesei ir pamats uzskatīt, ka uz 2018.gada 28.janvāri sūdzības iesniedzējam nebija šaubu par alkometra atbilstību normatīvos noteiktajām prasībām.

Atbildot uz argumentu, ka notikušais nav nofilmēts un lietai nav pievienots videoieraksts, ar ko ir pārkāpta Valsts policijas pavēle, tiesnese norāda, ka LAPK neparedz, kādiem tieši jābūt pierādījumiem šādā administratīvā pārkāpuma lietā. Tā ka administratīvā pārkāpuma sastāvs ir konstatēts un pierādīts ar citiem pierādīšanas līdzekļiem, tiesnese atzīst, ka videoieraksta neesamība neietekmē lietas iznākumu.

Iesniedzēja pārējos argumentus tiesnese atstāj bez vērtējuma, ievērojot Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņu, ka no Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (61.punkts 1994.gada 19.aprīļa spriedumā "*Van de Hurk v The Netherlands*" (iesnieguma Nr.16034/90)). Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmums lietā 10153/82 Austria).

Tiesnese atzīst, ka no tiesību viedokļa iestāde ir pareizi izvērtējusi pierādījumus.

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} pantu, tiesnese

nosprieda:

noraidīt /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2018.gada 30.janvāra lēmumu Nr.375.

Spriedums pārsūdzams 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Tiesnese G.Sokolova